

ROK A
KWARTAŁ 4
MIESIĄC 1 – NASZE RODZINY
POMAGAJĄ NAM SIĘ
UCZYĆ, JAK SŁUŻYĆ
INNYM
LEKCJA 1

Tłumaczenie Joanna Sztuka
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary
Sabbath School
Leader/Teacher Guide.
(www.gracelink.net)

Przewodnik metodyczny
dla nauczycieli
opracowany przez
Sekretariat do Spraw
Szkoły Sobotniej przy
Generalnej Konferencji
Kościoła Adwentystów
Dnia Siódmego.

Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom -
wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w
przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję
darczyńcom oraz Adwentystycznemu
Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe
korekty podręczników. Projekt koordynowała
Fundacja Krzepki Maluch.

*Projekt jest już przygotowany do składu i druku,
dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na
czerwono (w składzie będą musiały zostać
poprawione np. numery stron) – proszę nie
zwracać na to uwagi :).

Pozdrawiam, Asia

KONIEC PODRÓŻY JAKUBA

Źródła – 1 Księga Mojżeszowa 29,1-14; *Patriarchowie i Prorocy*, wyd. IV, s. 138-139 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy – „Okazujemy się sługami Bożymi (...) w uprzejmości” (2 List do Koryntian 6,4.6).

Cele – Dzieci:

Wiedzą, że bycie uprzejmym w naszych własnych rodzinach pomaga nam uczyć się, jak służyć innym.

Odczuwają pragnienie pomagania innym ludziom.

Reagują poprzez odkrywanie sposobów wychodzenia naprzeciw potrzebom innych ludzi.

Przesłanie

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ

Spojrzenie na lekcję biblijną

Jakub kontynuuje podróż, by odnaleźć rodzinę swojej matki, a zbliżając się do domu wuja, zatrzymuje się w miejscu, gdzie pasterze poją swoje owce. Pyta o Labana, a następnie spotyka Rachelę, jego córkę. Odsuwa kamień ze studni i poi stada Racheli, a potem wyjawia jej, kim jest. Rachela biegnie do domu, by zawołać swojego ojca, który śpieszy się, by przywitać Jakuba, i zaprasza go do domu.

Ta lekcja jest na temat służby.

Zasad służby uczymy się najpierw w rodzinie, a potem stosujemy je, gdy pracujemy dla innych. Zauważ, że Jakub rozpoznał potrzebę Racheli – napojenie jej owiec – i bez prośbienia wyszedł jej naprzeciw, odsuwając kamień ze studni i pojąc owce. Dopiero potem wyjawiał, kim jest i dlaczego się tam znalazł. My także możemy przedstawiać siebie i naszego Boga innym, gdy pomagamy im zmierzyć się z codziennym życiem.

Pogłębienie wiedzy nauczyciela

„Rodzice powinni utrzymywać w domu atmosferę czystą i miłą poprzez uprzejme słowa, serdeczne uczucia i miłość” (*Chrześcijański dom*, wyd. III, s. 276) (dodać miejsce i rok wydania).

Sposoby pojenia owiec stosowane przez pasterzy z północy różniły się od tych, do których przywykł Jakub. Pasterze ci czekali, aby wszyscy zgromadzili swoje stada przy studni i dopiero wtedy zaczęli czerpać wodę do picia dla owiec. Kamień zakrywający studnię był tak ciężki, że potrzeba było wielu silnych rąk, aby go odsunąć. Był to sposób zabezpieczenia praw do wody. Jednak Jakub sam, okazując niewiarygodną siłę, odsunął ciężki kamień, by napić owce Racheli. Okazał troskliwą uprzejmość wobec swojej krewnej (zob. *The New Manners and Customs of Bible Times* [Chicago, IL: Moody Press, 1987], s. 134-135).

Chociaż zazwyczaj myślimy o pasterzach jako mężczyznach, zaznaczono, że Rachela także była pasterką. Zwyczaj nakazywał, że wszyscy - łącznie z młodymi dziewczętami i kobietami - pracowali dla dobra swoich rodzin w takim zakresie, jaki był potrzebny. Nawet od tych, którzy pochodzili z zamożnych rodzin, oczekiwano pomocy. Uczciwa praca nie była poniżej godności tych, którzy pochodzili z wyższej klasy. Każdy członek rodziny miał wносить wkład w spełnianie jej potrzeb (zob. *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, s. 386).

Dekoracja sali

Wykorzystaj scenerię taką jak drzewa, krzaki, kwiaty, itp. Dookoła możesz rozmieścić duże wypchane zabawkowe owce lub ich wycięte kształty. W rogu umieść mały namiot lub ułóż połaśdowane prześcieradło, przykrywając nim krzesła lub stół albo przypinając jego końce do ściany i tworząc baldachim. Jeśli wystarczy miejsca, ustaw w namiocie mały stół z ceramiczną zastawą, stołek i matę.

Zarys lekcji

	Część lekcji	Minuty	Czynności	Materiały
	Powitanie		Przywitań dzieci przy wejściu; zapytaj o ich radości i smutki.	- brak
1.	Zajęcia wprowadzające - opcje	do 10	a) <i>Nawyki pomagania</i> b) <i>Robienie owcy</i> c) <i>Owca – owca – kozioł</i>	- brak - puste szpulki nici, druczki kreatywne, waciki, płynny klej - brak
*	Spiew, modlitwa i misja	do 10	Wspólnota Piosenki Misja Dary Modlitwa *Ten punkt może być wykorzystany w każdym momencie w trakcie lekcji.	- brak - pudełko na dary - brak
2.	Lekcja biblijna	do 20	Przedstawienie historii Wiersz pamięciowy Studium Biblie	- brak - brak - małe kubeczki, woda, Biblie
3.	Zastosowanie lekcji	do 15	<i>Uprzejmość</i>	- tablica kredowa lub tablica do suchych flamastrów, kreda lub flamaster
4.	Dzielenie się lekcją	do 15	<i>Projekt na uprzejmość</i>	- papier, ołówki

Prowadzenie lekcji

POWITANIE

Przywitaj wchodzących uczniów. Zapytaj ich, jak minął im tydzień – z czego są zadowoleni, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Niech rozpoczną realizację wybranej czynności wprowadzającej.

ZAJĘCIA WPROWADZAJĄCE

Wybierz zajęcia, które są najbardziej odpowiednie w waszej sytuacji.

a) Nawyki pomagania

Poproś ochotników, żeby odegrali „nawyk pomagania” taki jak zmywanie talerzy, karmienie domowego zwierzątka, zamiatanie lub odkurzanie, itp. - reszta klasy zgaduje, jaką pracę wykonują.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jak zazwyczaj odpowiadacie, gdy mama lub tata proszą was, żebyście coś zrobili? Jak się czujecie, gdy pomagacie komuś, nie będąc o to proszeni? Nasza dzisiejsza historia biblijna mówi o Jakubie i o jego uprzejmości wobec członka rodziny, którego nigdy wcześniej nie spotkał. Zapewne nauczył się uprzejmości w domu. Nasz werset pamięciowy brzmi: „Okazujemy się sługami Bożymi (...) w uprzejmości” (2 List do Koryntian 6,4.6). Dzisiejsze przesłanie mówi nam, że:**

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

Powiedzcie to razem ze mną.

b) Robienie owcy

Potrzebujesz:

- puste szpulki nici
- druciki kreatywne
- waciki
- płynny klej

W razie potrzeby pomagaj dzieciom, gdy przekażesz im poniższe wskazówki.

Powiedz: **Przełóżcie trzy druciki kreatywne przez otwór w szpulce i skręćcie je ze sobą po obu końcach szpulki. Zegnijcie w dół dwa druciki z każdej strony szpulki, żeby zrobić nogi.**

Teraz umieśćcie na waciku dwie lub trzy krople kleju i przyklejcie go do szpulki. Dodajcie kolejne waciki, by przykryć szpulkę. Przyklejcie jeden wacik do drucika będącego szyją i kolejny do ogona. Wytnijcie i przyklejcie na „głowę” małe papierowe kółka jako oczy i uszy¹.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Gdybyście byli pasterzami, czego byście potrzebowali, żeby opiekować się waszymi owcami? Dzisiejsza historia biblijna mówi o tym, jak Jakub okazał uprzejmość pewnej pasterce. Jakub nauczył się uprzejmości w swojej własnej rodzinie. Biblia mówi: „Okazujemy się sługami Bożymi (...) w uprzejmości” (2 List do Koryntian 6,4.6). Nasze dzisiejsze przesłanie brzmi:**

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

Powiedzcie to razem ze mną.

c) Owca – owca – kozioł

Niech dzieci - za wyjątkiem jednego „pasterza” - usiądą w kręgu na podłodze. „Pasterz” chodzi dookoła po zewnętrznej stronie kręgu - kładzie rękę na głowie każdej osoby i nazywa każde dziecko „owcą”. Gdy dochodzi do osoby, którą wybierze, mówi „kozioł” i lekko klepie ją po głowie. „Kozioł” goni wtedy „pasterza” wokół kręgu, dopóki nie usiądzie on na pustym miejscu. Jeśli „kozioł” złapie „pasterza”, zanim zdąży on usiąść, „pasterz” nadal pozostaje „pasterzem”. Jeśli zdąży zająć puste miejsce, „pasterzem” zostaje „kozioł”.

Podsumowanie

¹ Zaczepnięto z *100 Crafts for Preschoolers* (Colorado Springs, CO: David C. Cook Publishing Co., 1989, Activity 8).

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jaka jest różnica między owcami i kozłami? Kto troszczy się o jedne i drugie? Nasza dzisiejsza historia mówi o tym, jak Jakub pomagał pasterce. Biblia mówi, że: „Okazujemy się sługami Bożymi (...) w uprzejmości” (2 List do Koryntian 6,4.6). Dzisiejsze przesłanie brzmi:**

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

Powiedzcie to razem ze mną.

* ŚPIEW, MODLITWA I MISJA

Wspólnota

Wspomnij o radościach i smutkach, które zadowoleni i zmartwieni uczniowie zgłosili do ciebie przy drzwiach na początku lekcji. Zapoznaj ich z werselem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z zeszłotygodniowych lekcji. Wspomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.

Pieśni

Szczęśliwy dom (pieśń nr 501)
Rodzinny domu mój (pieśń nr 497)
Chodzi i szuka (pieśń 226)

Misja

Opowiedz o tym, jak dzieci mogą być misjonarzami w swoich własnych domach poprzez okazywanie uprzejmości, miłość i uczynność wobec członków rodziny. Podziel się historią misyjną.

Dary

Potrzebujesz: pudełko na dary

Wyjaśnij, że ich pieniądze pomagają wysłać misjonarzy, by mogli nauczać i karmić ludzi, którzy są głodni.

Modlitwa

Módl się, aby każde z dzieci odczuwało pragnienie pomagania innym tak, jak czynił to Jezus.

LEKCJA BIBLIJNA

Przedstawienie historii

Gdy mówisz:
owce

Dzieci mówią:
bee

Poproś dzieci, aby wiwatowały i klaskały w dłonie, gdy Jakub odsunie ze studni ciężki kamień.

Przeczytaj lub opowiedz historię.

Rano - po tym, gdy zobaczył wchodzących i schodzących po drabinie aniołów - Jakub wyruszył w dalszą podróż, żeby odnaleźć swojego wujka Labana. Była to długa droga - w sumie prawie siedemset dwadzieścia pięć kilometrów - i zajęła mu około trzy tygodnie marszu. W końcu dotarł do miasta Haran. Miał nadzieję, że znajdzie tam rodzinę swojej matki. Cieszył się, że jego podróż prawie dobiegła końca.

Na peryferiach miasta Jakub zauważył studnię. Było około południa i zgromadziły się tam trzy stada **owiec**.

- Czemu te stada **owiec** są przy studni w środku dnia? - powiedział do siebie.

Studnia była inna niż te, które znajdowały się w pobliżu jego domu. Zobaczył wielki kamień zakrywający jej otwór, ale nie dostrzegł żadnych koryt, z których **owce** mogłyby pić wodę. Jakub zbliżył się do studni i odezwał się do zebranych tam pasterzy.

- Bracia moi, skąd jesteście? - zapytał.

- Jesteśmy z Haranu - odrzekł jeden z pasterzy.

- Znacie człowieka o imieniu Laban, który tam mieszka? - znów zapytał Jakub.

- Tak, znamy go - odpowiedzieli pasterze.

Wtedy Jakub zadał kolejne pytanie:

- Czy ma się dobrze?

- Tak - odpowiedział jeden z pasterzy. - Oto nadchodzi jego córka, Rachela, wraz z częścią **owiec** Labana.

Mężczyzna wskazał w kierunku młodej kobiety prowadzącej stado **owiec** i zbliżającej się do studni.

Jakub kontynuował rozmowę z pasterzami, czekając aż Rachela podejdzie bliżej.

- Powiedzcie mi, dlaczego nie napoicie waszych **owiec** i nie zabierzecie ich z powrotem na pastwisko, skoro pozostało jeszcze tyle dnia? - zapytał.

- Nie możemy - odpowiedzieli. - Mamy w zwyczaju czekać, aż zbiorą się wszystkie stada, i dopiero wtedy usuwamy kamień ze studni. Wtedy wszystkie zwierzęta mogą pić, zanim znowu ją zakryjemy - wyjaśnił jeden z pasterzy.

Gdy Jakub i pasterze ze sobą rozmawiali, Rachela i jej **owce** zbliżyły się do nich. Jakub uprzejmie podszedł do studni i odsunął kamień znad otworu. [*Radość i oklaski!*] Potem poprowadził **owce** swojego wuja Labana do wody i zatroszczył się o nie.

Uprzejmie zwrócił się do Racheli i powiedział:

- Jestem Jakub, jeden z twoich krewnych. Przebyłem długą drogę, żeby spotkać się z twoją rodziną! Siostra twojego ojca, Rebeka, jest moją matką.

Potem pocałował swoją kuzynkę. Był tak wdzięczny i zadowolony, że w końcu spotkał kogoś ze swoich krewnych, iż zaczął płakać! Jego długa podróż dobiegła końca. Odnalazł swoją rodzinę.

- Proszę, zaczekaj tutaj! - powiedziała do niego Rachela. - Chcę, aby mój ojciec dowiedział się, że tu jesteś - zawołała przez ramię, biegnąc w stronę domu.

Gdy Rachela powiedziała swojemu ojcu o Jakubie, Laban razem z nią pospieszył do studni.

- Jak wspaniale cię spotkać, Jakubie! - zawołał, obejmując siostrzeńca i całując go. - Bardzo się cieszymy, że tu jesteś! Chodźmy do domu, żebyśmy mogli cię ugościć!

Gdy Jakub dotarł do domu Labana, opowiedział wujowi wszystkie nowiny o rodzinie, którą pozostawił. Opowiedział o swojej matce Rebecce i o tym, jak wysłała go, żeby przez jakiś czas pozostał z Labanem. Wuj ciepło powitał siostrzeńca w swoim domu i Jakub stał się częścią jego rodziny.

My także możemy służyć innym. Jakub zobaczył, że może pomóc Racheli, odsuwając ze studni ciężki kamień i pojąc **owce**. Nikt nie musiał prosić go o pomoc. Okazał uprzejmość i życzliwość z własnej woli.

Podsumowanie

Jak myślicie, czego Jakub nauczył się, pomagając innym?

Jak poczuła się Rachela, gdy obcy człowiek pomógł jej przy studni?

Dlaczego Jakub był dla niej uprzejmy?

Czy miło jest zaskoczyć kogoś uprzejmością? Czy kiedyś doświadczyliście czegoś takiego?

Co robisz w domu, żeby nauczyć się być uprzejmym? Czy jest to łatwe czy trudne? Dlaczego jest to ważne?

Mówi nam o tym nasze dzisiejsze przesłanie. Powiedzmy je razem:

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

Werset pamięciowy

Wykorzystaj przedstawione poniżej czynności, by nauczyć dzieci dzisiejszego wersetu pamięciowego. Powtarzaj, dopóki go nie zapamiętają.

Okazujemy się

- wskażcie na siebie.

sługami

- wyciągnijcie ręce z otwartymi dłońmi jakbyście coś podawali.

Bożymi...

- wskażcie w górę.

w uprzejmości

- z dłońmi zwróconymi do środka zatoczcie rękami kółko.

2 List do Koryntian 6,6

- złączcie i otwórzcie dłonie jak książkę.

Studium Biblii

Potrzebujesz:

- małe kubeczki
- woda
- Bible

Daj każdemu z dzieci mały kubek wody do picia, prosząc, aby udawały, że pochodzi ona ze studni Jakuba. Powiedz: **Przeczytajmy o studni Jakuba, jak nazywano ją później w czasach Jezusa.** Niech wszyscy odnajdą w swoich Bibliach Ewangelie Jana 4,6-15 i przeczytają kolejno po wersecie.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jak myślicie, czy ta studnia była taka sama jak ta z naszej dzisiejszej historii?**

Jakiego rodzaju pomoc zaproponował Jezus kobiecie przy studni? Na ile podobni byli Jakub i Jezus, gdy spotkali Rachelę i Samarytankę?

Jak myślicie, czy Samarytanka i Rachela miały podobne odczucia, gdy doświadczyły uprzejmości ze strony obcego człowieka? Jakże to były odczucia?

Gdzie Jezus i Jakub nauczyli się służyć innym? Pamiętajmy:...

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

ZASTOSOWANIE LEKCJI

Uprzejmość

Potrzebujesz:

- tablica kredowa lub tablica flamastrowa
- kreda lub flamaster

Poproś uczniów, żeby podali kilka pomysłów na okazanie w nadchodzącym tygodniu uprzejmości członkom swojej rodziny. Zachęć ich, aby zastanowili się nad szczególnymi potrzebami, takimi jak zabawa z małym braciszkiem w czasie, gdy mama przygotowuje kolację, odszukanie okularów dla babci, pomoc dziadkowi w grabieniu liści, modlitwa o kogoś, kto potrzebuje Jezusa, itp.

Potem dużymi literami napisz na tablicy: **UPRZEJMOŚĆ**.

Poproś uczniów, żeby wykorzystując te litery, obmyśliли sposoby pomagania innym ludziom. Wypisz ich pomysły w słupku pod właściwą literą. Na przykład, pod „U” ktoś może zaproponować: „uprzejme słowa dla mojego brata” lub „ugniatanie ciasta na chleb dla mojej mamy”; pod „P” mogą znaleźć się: „przyjemne słowa dla mamy na temat obiadu”, itp.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Co myślicie, gdy ktoś okazuje wam uprzejmość, szczególnie gdy otrzymujecie coś, czego potrzebowaliście? Czy docenicie, gdy ktoś zwraca uwagę na wasze potrzeby?**

Jak w tym tygodniu okażesz uprzejmość swojej rodzinie?

Czy twoim zdaniem łatwiej będzie ci okazywać uprzejmość innym ludziom, gdy nauczysz się być uprzejmym w rodzinnym domu?

Czy czasami łatwiej jest być uprzejmym dla ludzi, których nie znamy niż dla tych, którzy z nami mieszkają? (tak) Bóg może pomóc nam traktować naszą rodzinę z uprzejmością, nawet jeśli czasami jest to trudne.

Możemy również dzielić się naszą uprzejmością z ludźmi spoza naszej rodziny. Gdy okazujemy im uprzejmość, przedstawiamy im siebie i naszego Boga.

Jeszcze raz powiedzmy razem nasze przesłanie:

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

DZIELENIE SIĘ LEKCJĄ

Projekt na uprzejmość

Potrzebujesz:

- papier
- ołówki

Daj każdemu z dzieci papier i ołówek. Poproś, żeby narysowały obrys domu z imionami osób, które w nim mieszkają lub plan pięter domu wraz z imionami członków rodziny w ich sypialniach.

Niech włożą te rysunki do swoich Biblii i zabiorą ze sobą do domu. Poproś, aby w nadchodzącym tygodniu dyskretnie zrobiły coś pożytecznego dla każdej osoby w swoim domu. Gdy to zrobią, powinny postawić znaczek na imieniu tej osoby.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jak sądzicie, co pomyślą osoby, którym w tym tygodniu okażecie uprzejmość? Jak według was zareagują? Starajcie się zrobić to dyskretnie. Nie mówcie nikomu, co zrobiliście. Pamiętajcie:**

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

ZAKOŃCZENIE

Pomódl się krótko, prosząc Boga, aby w nadchodzącym tygodniu pomógł wszystkim dzieciom znaleźć okazję i sposób okazania uprzejmości członkom rodziny.

MATERIAŁ DLA DZIECI

LEKCJA 1 – Koniec podróży Jakuba

Źródła – 1 Księga Mojżeszowa 29,1-14; *Patriarchowie i Prorocy*, wyd. IV, s. 138-139 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy – „Okazujemy się sługami Bożymi (...) w uprzejmości” (2 List do Koryntian 6,4.6).

Przesłanie

Bycie uprzejmym w domu uczy nas, jak służyć innym.

Pomyśl o sytuacji, w której ktoś w twojej rodzinie pomógł ci, nie będąc o to proszony. Co dla ciebie zrobił? Czy jego uprzejmość cię zaskoczyła? Historia z tego tygodnia przypomina nam coś ważnego – kiedy okazujemy uprzejmość w naszych domach, uczymy się jak służyć innym.

Rano, po tym, gdy Jakub zobaczył aniołów wchodzących i schodzących po drabinie, wyruszył dalej w swoją podróż. Zmierzał do brata swojej matki, swojego wujka Labana. To była długa podróż, w sumie prawie 725 km. Zajęłaby ona około trzy tygodnie marszu. W końcu Jakub zbliżył się do miasta Haran. Miał nadzieję znaleźć tam rodzinę swojej matki. Jego podróż prawie dobiegła końca i cieszył się z tego.

Na peryferiach Haranu Jakub zauważył studnię. Było około południa i zgromadziły się tam trzy stada owiec. *Dlaczego te stada owiec są przy studni w środku dnia?* zastanawiał się. Ta studnia była inna niż te, które były w pobliżu domu Jakuba. Zobaczył wielki kamień zakrywający otwór studni. Nie było żadnych koryt z których owce mogłyby pić. Jakub zbliżył się do studni i odezwał się do zebranych tam pasterzy.

„Bracia moi, skąd jesteście?”, zapytał.

„Jesteśmy z Haranu”, odpowiedział Rano - po tym, gdy zobaczył wchodzących i schodzących po drabinie aniołów - Jakub wyruszył w dalszą podróż, żeby odnaleźć swojego wujka Labana. Była to długa droga - w sumie prawie siedemset dwadzieścia pięć kilometrów - i zajęła mu około trzy tygodnie marszu. W końcu dotarł do miasta Haran. Miał nadzieję, że znajdzie tam rodzinę swojej matki. Cieszył się, że jego podróż prawie dobiegła końca.

Na peryferiach miasta Jakub zauważył studnię. Było około południa i zgromadziły się tam trzy stada **owiec**.

- Czemu te stada **owiec** są przy studni w środku dnia? - powiedział do siebie.

Studnia była inna niż te, które znajdowały się w pobliżu jego domu. Zobaczył wielki kamień zakrywający jej otwór, ale nie dostrzegł żadnych koryt, z których **owce** mogłyby pić wodę. Jakub zbliżył się do studni i odezwał się do zebranych tam pasterzy.

- Bracia moi, skąd jesteście? - zapytał.

- Jesteśmy z Haranu - odrzekł jeden z pasterzy.

- Znaście człowieka o imieniu Laban, który tam mieszka? - znów zapytał Jakub.

- Tak, znamy go - odpowiedzieli pasterze.

Wtedy Jakub zadał kolejne pytanie:

- Czy ma się dobrze?

- Tak - odpowiedział jeden z pasterzy. - Oto nadchodzi jego córka, Rachela, wraz z częścią **owiec** Labana.

Mężczyzna wskazał w kierunku młodej kobiety prowadzącej stado **owiec** i zbliżającej się do studni.

Jakub kontynuował rozmowę z pasterzami, czekając aż Rachela podejdzie bliżej.

- Powiedźcie mi, dlaczego nie napoicie waszych **owiec** i nie zabierzecie ich z powrotem na pastwisko, skoro pozostało jeszcze tyle dnia? - zapytał.

- Nie możemy - odpowiedzieli. - Mamy w zwyczaju czekać, aż zbiorą się wszystkie stada, i dopiero wtedy usuwamy kamień ze studni. Wtedy wszystkie zwierzęta mogą pić, zanim znowu ją zakryjemy - wyjaśnił jeden z pasterzy.

Gdy Jakub i pasterze ze sobą rozmawiali, Rachela i jej **owce** zbliżyły się do nich. Jakub uprzejmie podszedł do studni i odsunął kamień znad otworu. [*Radość i oklaski!*] Potem poprowadził **owce** swojego wujka Labana do wody i zatroszczył się o nie.

Uprzejmie zwrócił się do Racheli i powiedział:

- Jestem Jakub, jeden z twoich krewnych. Przebyłem długą drogę, żeby spotkać się z twoją rodziną! Siostra twojego ojca, Rebeka, jest moją matką.

Potem pocałował swoją kuzynkę. Był tak wdzięczny i zadowolony, że w końcu spotkał kogoś ze swoich krewnych, iż zaczął płakać! Jego długa podróż dobiegła końca. Odnalazł swoją rodzinę.

- Proszę, zaczekaj tutaj! - powiedziała do niego Rachela. - Chcę, aby mój ojciec dowiedział się, że tu jesteś - zawołała przez ramię, biegnąc w stronę domu.

Gdy Rachela powiedziała swojemu ojcu o Jakubie, Laban razem z nią pośpieszył do studni.

- Jak wspaniale cię spotkać, Jakubie! - zawołał, obejmując siostrzeńca i całując go. - Bardzo się cieszymy, że tu jesteś! Chodźmy do domu, żebyśmy mogli cię ugościć!

Gdy Jakub dotarł do domu Labana, opowiedział wujowi wszystkie nowiny o rodzinie, którą pozostawił. Opowiedział o swojej matce Rebecce i o tym, jak wysłała go, żeby przez jakiś czas pozostał z Labanem. Wuj ciepło powitał siostrzeńca w swoim domu i Jakub stał się częścią jego rodziny.

Tak, Jakub pomógł Racheli odsuwając ciężki kamień ze studni i pomagając napoić owce. Nikt nie musiał prosić go o pomoc. Okazał dziewczynie uprzejmość i życzliwość. Czy potrafisz pomagać innym, nawet jeśli cię o to nie proszą? Będąc uprzejmym dla twojej własnej rodziny, uczysz się służyć innym. Co zrobisz, żeby służyć innym w tym tygodniu?

Powiedz i zrób

Sobota

- Razem z rodziną idź w miejsce, gdzie trzymane są owce. Jeśli to możliwe, policz je. Zapytaj członków rodziny: Czego owce potrzebują najbardziej? Możesz też przejrzeć jakąś książkę o tych zwierzętach. Jakiego rodzaju troski potrzebują? Podziękuj Bogu za zwierzęta, którymi się cieszysz.
- Podziel się ze swoją rodziną historią z lekcji. Naucz swoich bliskich wersetu pamięciowego (wykorzystaj gesty przedstawione w szkole sobotniej.)

Niedziela

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 29,1-3. Porozmawiajcie o zakończeniu podróży Jakuba. Co zrozumieliście? Jak sądzicie, dlaczego studnia była zakryta?
- Przyrzuć się obrysowi domu lub planowi pięter wykonanemu podczas szkoły sobotniej (lub narysuj go). Wykorzystaj go, aby przypominał ci o okazywaniu uprzejmości twojej rodzinie w tym tygodniu. Upewnij się, że ich zaskoczysz!

Poniedziałek

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 29,4-6. Jak Jakub nazwał pasterzy? O co ich zapytał? Co odpowiedzieli? Czy pasterze go znali? Jak myślisz, dlaczego z nim rozmawiali?
- Przygotuj kartkę papieru z kolumnami „dom”, „szkoła” i „sąsiedztwo”. Przez cały tydzień zapamiętuj sytuacje, w których ktoś wyświadczy ci uprzejmość w każdym z tych miejsc. Podziękuj Jezusowi za ludzi, którzy są uprzejmi.

Wtorek

- Na dzisiejszym nabożeństwie rodzinnym przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 29,7-8. Co zdaniem Jakuba powinni zrobić pasterze? Dlaczego tego nie zrobili? Czy zawsze musisz postępować w taki sposób jak inni? Dlaczego? Podaj przykład.
- Poproś Jezusa, żeby pomógł ci akceptować różnice pomiędzy tobą a innymi ludźmi. Pomyśl o kimś, kto w jakiś sposób różni się od ciebie i módl się o te osoby.

Środa

- Razem ze swoją rodziną przeczytaj i omów fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 29,9-12. W jaki sposób Jakub usłużył Racheli? W jaki sposób Rachela usłużyła Jakubowi?
- W jaki sposób Jakub i Rachela byli spokrewnieni? Jak ty jesteś spokrewniony z dziećmi twojej cioci lub wujka? Wymyśl sposób, w jaki w tym tygodniu mógłbyś okazać uprzejmość jednemu z nich.
- Zaśpiewaj piosenkę o domu. Potem podziękuj Jezusowi za swoich krewnych i poproś Go, żeby pomógł ci służyć im z uprzejmością.

Czwartek

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytaj i omów fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 29,13-14. Jak myślisz, dlaczego Laban śpieszył się na spotkanie z Jakubem? Co zrobił, kiedy się spotkali? Jak myślisz, o czym rozmawiali? Przeczytaj jeszcze raz werset 14. Co Laban miał na myśli?
- Obrysuj swoją stopę na kawałku papieru. Wytnij ją. Napisz na niej jedną rzecz, którą możesz wykonać przy udziale swoich stóp, żeby komuś pomóc (wynieść śmieci; iść na spacer z psem; pobawić się z kimś, kto nie ma wielu przyjaciół; itp.). Zrób to jutro. Połóż obrys stopy obok swojego łóżka tak, abyś nadepnął na niego rano i sobie o tym przypomniał.

Piątek

- Na dzisiejszym wieczornym nabożeństwie rodzinnym odegraj historię z lekcji. Kto będzie Jakubem i Rachelą? Zapytaj członków rodziny, w jakie role chcieliby się wcielić. Przed modlitwą ponownie powtórzcie razem werset pamięciowy.
- Pomyśl o kimś, kto potrzebuje pomocy Jezusa i módl się o te osoby. Powiedz Jezusowi o tym, czego potrzebują (dowiedzieć się, że On ich kocha; wyzdrowieć; zaufać Mu, jeśli się martwią; itp.) Poproś Jezusa, żeby zrobił to, co jest najlepsze. Potem podziękuj Mu za wysłuchanie i odpowiedź na twoje modlitwy.